

den kan få den rigtige størrelse i forhold til straffen for skattelovovertrædelser. Men alle de punkter, hvor ordet hæfte bliver ændret, støtter vi naturligvis.

Så blev jeg helt bekymret, da jeg så den anden del af forslaget, som går ud på, at man skal selvangive sin ejendomsværdiskat. Det har jeg aldrig gjort, så jeg tænkte: Gad vide, om jeg nu er hjemfalden til en eller anden straf, fordi jeg aldrig har selvangivet min ejendomsværdiskat. Men så kunne jeg læse i bemærkningerne til forslaget, at det er noget, man kun skal gøre første gang her for år 2000, og så blev jeg lidt mere rolig, for så har jeg antagelig ikke overtrådt nogen lov – ikke endnu i hvert fald, og ikke på dette punkt – men spørgsmålet er jo, hvor stort problemet overhovedet er.

Som jeg oplever systemet, er det skattemyndighederne, der én gang om året udsender en opgørelse over ejendomsværdien, og det må de jo gøre, fordi der ikke findes noget byråd og noget amtsråd, som ikke er fristet til hvert år at give den en lille tand ekstra på de forskellige ejendomsskatter og jordskatter osv. Derfor kan jeg ikke forestille mig, at blot fordi man overgår til ejendomsværdiskat, skal folk ikke stadig en gang om året få en opgørelse, der viser beskattningen af den jord og den ejendom, de måtte eje, hvis de ellers er så heldige.

Derfor kan jeg heller ikke forstå, at der skulle være tale om noget særlig skønsmæssigt, for i hvert fald er den opgørelse, jeg plejer at få, meget præcis. Der er opgjort, hvor meget der er carport, hvor meget der er hus, hvor meget der er have, osv. Der ligger aldeles ikke noget skøn i den opgørelse, den er helt præcis på kvadratmeter, og der henvises til, at for det pågældende område er der den og den takst.

At der skulle opstå det problem, at der er nogle, der ikke får alt det selvangivet, har jeg som sagt endnu ikke kunnet få øje på. Jeg vil da under udvalgsarbejdet lade mig belære af ministeren, hvis det viser sig, at der er nogle problemer, og er det tilfældet, hjælper vi naturligvis gerne med til at løse dem; men at det skal udmøntes i en skønsmæssig ansættelse af ejendomsværdiskatten, har jeg stadig væk svært ved at forstå. Derimod kan der naturligvis gøres et skøn gældende for normal skattepligtig indkomst, fordi skattemyndighederne ikke er bekendt med, hvilken arbejdsindtægt den pågæl-

dende har haft. Men når det gælder ejendomme, er det egentlig min opfattelse, at den danske væg til væg-lovgivning er så fintmasket, at der ikke er noget, der kan falde igennem, men det kan jo være, ministeren kan belære os om, hvorvidt det skulle være tilfældet.

Hvorom alting er: Som lovforslaget ser ud i dag, og hvis vi ellers kan få en saglig begrundelse for det sidste punkt angående ejendomsværdiskatten, skal vi nok støtte forslaget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Tak for den positive modtagelse.

Nogle enkelte ordførere har spurgt vedrørende den hjemmel, der bedes om med hensyn til ejendomsværdiskatten. Det er sådan set den samme, som fandtes tidligere, dengang vi havde lejeværdien, som jo var en del af indkomstopgørelsen, og hvor vi også havde den mulighed.

Til hr. Kim Behnke og sådan set også som svar på de bemærkninger, hr. Klaus Kjær kom med, kan jeg sige, at det meste af det, der blev sagt, holder, når vi taler om danske ejendomme. Men der er jo ikke noget til hinder for, at en person, som er bosiddende i Danmark, ejer en ejendom i f.eks. Frankrig, og den er altså også omfattet af ejendomsværdiskatten, så der kan både forekomme en skønsmæssig vurdering og det spørgsmål, om man har pligt til at oplyse, at man ejer den pågældende ejendom. Derfor har vi faktisk brug for en lovhjemmel i visse situationer.

Men heldigvis er det jo også rigtigt, at det meste fungerer helt efter de automatiske regler. Vi kan køre det sådan, at vi har alle oplysninger og kan fortrykke dem på den enkelte selvangivelse og den enkelte forskudsangivelse, og derfor kan borgerne i langt de fleste tilfælde være fri for at bekymre sig særlig meget om det. Hvis man kan se, at det udgangspunkt, der er på selvangivelsen, er det samme som den seneste ejendomsvurdering, kan man være rimelig tryk, for så passer det også. Men der er altså situationer, hvor vi ikke har nøjagtige vurderinger, specielt når talen er om ejendomme, der er beliggende i udlandet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.